

הראשונים החשיבו מאד את הספר. כותב ר' יצחק אבן גיאת⁶⁸; "לנו לקבל ולעשות" — את פסקיו — "בלי לנטות ולזוז". הרא"ש כותב⁶⁹: "כל דבריהם דברי קבלה ויש לסמוך עליהם"⁷⁰. הם הרבו להביאו ולפסוק כמותו, וכן הסתמכו עליו תכופות כאשר מובא לשון התלמוד כשלעצמו, שכן "אין דרך הלכות גדולות להביא אלא פסקי הלכות"⁷¹. עם זאת ראו את עצמם רשאים להביע דעה שונה⁷² ואף לפסוק שלא כה"ג, ולכן לא הביאו את דבריו⁷³ או שדחו אותם במפורש⁷⁴, בלי להזכיר דעת גאון השונה מהם. למעשה נדחו על ידם פסקים רבים נוספים, שכן הראשונים רי"ף ורמב"ם השתמשו בספר כמקור, ובהכריעם שלא כמותו נמצא שהם חולקים עליו. הספר ה"ג מכיל ברובו מובאות מן התלמוד⁷⁵. נודעת להן חשיבות לאין ערוך

על ליקוט תשובות הגאונים היקל במידה רבה אוסף התשובות ב"אוצר הגאונים" לרב"מ לוין, על אף שנסדרו שם לפי המסכתות ולא לפי ענינים. נעיר כי לא נרשמו שם המובאות של פסקי ה"ג בספרות הראשונים.

67. בהלכ' ספירת העומר רבים עד מאד השינויים במובאות מדברי ה"ג בספרי הראשונים.
68. ח"א עמ' לד. אמנם הוא חולק בהלכה הגדולה שם, מפני שבעל ה"ג פוסק לחומרא היות ו"לא איתברירא לן הי מיניהו לישנא בתרא".

69. ברכות פ"ד סי' יד. השהו דברי רמב"ן (מובא ברא"ש סוף מס' ראש השנה): "יש לנו לקבל עדות הגאונים כי קבלו מרבנן סבוראי ורבנן סבוראי מרבנן אמוראי ובישיבתו ועל כסאו של רב אשי הם יושבים ובבית הכנסת שלו הם מתפללים".

70. מכללי הלכה של ה"ג נזכיר שנים בשל חשיבותם הכוללת: "כל היכא דאיכא תרי לישני ולא איפסיק הילכתא כחד מיניהו בדאורייתא עבדינן לחומרא ובדרבנן עבדינן לקולא". כך מנסח סמ"ג לאוין ע"ה את שיטתו של בעל ה"ג ע"פ הנדפס להלן עמ' 385. וכן: "כי קא אמרינן הלכה כדברי המיקל באבל היכא דפליגי תנאי אבל פלוגתא שאמוראי לא", להלן עמ' 436 שו' 10.

71. כך דברי ר' יצחק בר משה ב"אור זרוע" ח"ב סי' ב.

72. כגון ראבי"ה ח"ב, עמ' 175: לולי שקשה לחלק עליהן הוה אמינא".

73. ראבי"ה שם, עמ' 171: "ולא נראה בעיני מה שכתב בדבר זה בהלכותיו להכי לא כתבתיו".

74. עמ' 3 הערה 5; עמ' 55 הערה 71; עמ' 59 הערה 5; עמ' 65 הערה 24; עמ' 100 הערה 73; עמ' 118 הערה 29; עמ' 128 הערה 13; עמ' 130 הערה 1; עמ' 204 הערה 4; עמ' 206 הערה 9; עמ' 264 הערה 26; עמ' 285 הערה 7; עמ' 316 הערה 7; עמ' 326 הערה 3; עמ' 335 הערה 23; עמ' 352 הערה 22; עמ' 369 הערה 25; עמ' 425 הערה 15; עמ' 425 הערה 20; עמ' 426 הערה 22; עמ' 431 הערה 40; עמ' 432 הערה 43; עמ' 462 הערה 6.

75. רא"ש טרייב וזקני רשמו במהדורותיהם מראי מקומות לתלמוד; במהדורתנו השלמנו את החסר. — שינויים בגרסה של מאמרי התלמוד בין הנוסח בה"ג לבין של הנוסח וילנא רשמנו בהערות. כמו כן כתבנו בהן את שינויי הגרסה שבין נוסח כ"י מ לבין כל יתר נוסחי ה"ג, הן הנדפסים והן המצויים בכ"י המשתייכים למהדורה ב או למהדורתנו. כ"י אלה מוזכרים כמקור רק אם גרסתם שונה מן הגרסה הנדפסת. (ברשימת כתבי היד שבראש כל פרק רשום לגבי כל כתב יד אם הוא משתייך למהדורתנו או למהדורה ב). למרות שכ"י ר הינו אחד משלשת כתבי היד השלמים היחידים, הוא מוזכר רק מעט כמקור לגרסה שונה, מפני שהוא מתאים בדרך כלל לו. כאשר מוזכר כ"י ר, הכוונה גם למחזור ויטרי ולסדור רש"י, שכן גרסותיהם זהות רובן ככולן עם אלו שבר. — ברישום מראי מקומות למובאות מן התלמוד